

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про основні засади молодіжної політики

Цей Закон визначає мету, завдання, основні засади, напрями та механізми реалізації молодіжної політики в Україні, гарантії участі молоді у її формуванні та реалізації, особливості організаційних і правових засад утворення та діяльності молодіжних та дитячих громадських об'єднань.

РОЗДІЛ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) грант – фінансові ресурси, що надаються за рахунок державного бюджету, місцевих бюджетів та коштів Українського молодіжного фонду на безоплатній і безповоротній основі суб'єктам молодіжної роботи для реалізації проектів (проектна підтримка) та/або для розвитку матеріально-технічної бази (інституційна підтримка);

2) молодіжна політика – напрям державної політики, спрямований на створення соціально-економічних, політичних, організаційних, правових умов і гарантій для соціалізації та інтеграції дітей та молоді в суспільні процеси, що здійснюються в інтересах молоді та за участю молоді;

3) дитяча громадська організація – громадське об'єднання, членами (учасниками) якого є фізичні особи віком від 6 до 18 років, а засновниками – фізичні особи, які досягли 14 років;

4) дитяче громадське об'єднання – добровільне об'єднання фізичних осіб віком від 6 до 18 років та/або дитячих громадських організацій для забезпечення реалізації та захисту прав і свобод дітей, задоволення їхніх особистісних, суспільних, зокрема економічних, соціальних, культурних, екологічних та інших, потреб та інтересів;

5) молода сім'я – сім'я, вік членів якої не перевищує 35 років;

6) молодіжна громадська організація – громадське об'єднання, засновниками та членами (учасниками) якого є фізичні особи віком від 14 до 29 років;

7) молодіжна інфраструктура – будівлі, споруди, молодіжні простори, інші приміщення, земельні ділянки, на яких вони розташовані, що використовуються органами державної влади, органами місцевого самоврядування, суб'єктами молодіжної роботи для реалізації молодіжної політики та/або для здійснення молодіжної роботи;

8) молодіжна робота – діяльність, спрямована на залучення молоді до суспільного життя, що здійснюється молоддю або разом з молоддю засобами

неформальної та інформальної освіти за допомогою інструментів спільного прийняття рішень;

9) молодіжне громадське об'єднання – добровільне об'єднання фізичних осіб віком від 14 до 29 років та/або молодіжних громадських організацій для забезпечення реалізації та захисту прав і свобод молоді, задоволення її суспільних, зокрема економічних, соціальних, культурних, екологічних та інших, потреб та інтересів;

10) молодіжний працівник – особа, яка здійснює молодіжну роботу, пройшла спеціалізовану підготовку в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує молодіжну політику, та отримала свідоцтво встановленого зразка;

11) молодіжний простір – приміщення або його частина, що використовується для здійснення молодіжної роботи;

12) молодіжний центр – установа, що здійснює молодіжну роботу;

13) молодь – молоді особи – громадяни України, іноземці та особи без громадянства віком від 14 до 29 років, які перебувають в Україні на законних підставах;

14) неформальне молодіжне об'єднання – група молодих людей, об'єднаних спільними інтересами та потребами;

15) проект – діяльність молодіжних та/або дитячих громадських об'єднань, інших суб'єктів молодіжної роботи, спрямована на створення продукту, блага чи послуги (їх сукупності), спрямованих на реалізацію завдань молодіжної політики;

16) суб'єкти молодіжної роботи – фізичні особи, юридичні особи незалежно від організаційно-правової форми, форми власності та підпорядкування, що здійснюють молодіжну роботу.

Стаття 2. Законодавство у сфері молодіжної політики

1. Законодавство у сфері молодіжної політики складається з Конституції України, міжнародних договорів та угод, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, цього Закону та інших нормативно-правових актів, що регулюють правовідносини в цій сфері.

Стаття 3. Мета, завдання та пріоритети молодіжної політики

1. Метою молодіжної політики є створення умов для самореалізації та розвитку потенціалу молоді в Україні, підвищення рівня її самостійності, конкурентоспроможності та активної участі в суспільному житті.

2. Основними завданнями молодіжної політики є:

1) створення умов для залучення молоді до громадського, політичного, соціально-економічного, культурного життя суспільства, популяризація ролі та важливості участі молоді у процесі ухвалення рішень;

2) підтримка молоді в реалізації її соціально-економічного потенціалу, у тому числі для вирішення житлових питань, питань професійного самовизначення та зайнятості, охорони здоров'я, задоволення освітніх, культурних та інших потреб;

- 3) формування громадянської, національної та культурної ідентичності української молоді;
- 4) посилення інституційної спроможності суб'єктів молодіжної роботи та їх ролі у процесі соціалізації молоді;
- 5) розвиток молодіжної інфраструктури;
- 6) посилення національного та міжнародного молодіжного співробітництва.

3. Держава у пріоритетному порядку сприяє створенню умов для:

- 1) забезпечення соціальних гарантій, створення механізмів соціалізації та інтеграції молоді в суспільні процеси, їх соціального захисту та підтримки;
- 2) залучення молоді до участі у громадському житті, до прийняття рішень на всіх етапах формування та реалізації молодіжної політики;
- 3) опанування молоддю знань, умінь та навичок поза системою освіти, забезпечення громадянської освіти молоді;
- 4) розвитку інституційної спроможності молодіжних та дитячих громадських об'єднань, молодіжних центрів;
- 5) сприяння діяльності суб'єктів молодіжної роботи;
- 6) формування, оптимізації та розвитку молодіжної інфраструктури;
- 7) налагодження національного та міжнародного молодіжного співробітництва, у тому числі програм мобільності та обмінів молоді, проектів співпраці та стратегічного партнерства щодо обміну успішними практиками молодіжної роботи, зміцнення зв'язків з молодими закордонними українцями;
- 8) розроблення, впровадження та розвитку навчальних програм для суб'єктів молодіжної роботи, інших фахівців, що працюють з дітьми та молоддю;
- 9) запровадження нових форм, методів та інструментів молодіжної роботи, у тому числі щодо розвитку освітніх, інформаційних та інших електронних молодіжних ресурсів, систем дистанційного надання послуг для молоді;
- 10) інтеграції молоді з тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб до українського соціокультурного простору;
- 11) координації зусиль та забезпечення взаємодії між органами державної влади, органами місцевого самоврядування та суб'єктами молодіжної роботи.

4. Пріоритети молодіжної політики визначаються:

- 1) Програмою діяльності Кабінету Міністрів України, в якій обов'язково враховуються аспекти розвитку молоді;
- 2) Національною молодіжною стратегією, державними та місцевими цільовими програмами у сфері молодіжної політики, що розробляються і затверджуються згідно із законом.

Стаття 4. Принципи молодіжної політики

1. Молодіжна політика в Україні здійснюється з дотриманням принципів:

- 1) рівності прав молоді – недопущення надання привілеїв чи встановлення обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, віку, мови, етнічного чи соціального походження, сімейного чи майнового стану, місця проживання або іншими ознаками;

2) участі молоді – створення механізмів та гарантій залучення молоді до безпосередньої участі у формуванні та реалізації молодіжної політики, програм, що стосуються суспільства загалом і молоді зокрема, повага до поглядів та переконань молоді;

3) обґрунтованості – пріоритетні напрями та завдання молодіжної політики формуються відповідно до потреб і прагнень української молоді, що визначаються за результатами соціологічних досліджень, статистичної інформації, наукових розробок з урахуванням національного та міжнародного досвіду;

4) міжвідомчої і міжсекторальної взаємодії – залучення органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, суб'єктів молодіжної роботи, а також міжнародних організацій, будь-яких інших заінтересованих сторін до формування та реалізації молодіжної політики.

РОЗДІЛ II

УЧАСТЬ МОЛОДІ У ФОРМУВАННІ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ

Стаття 5. Гарантії та механізми участі молоді у формуванні та реалізації молодіжної політики

1. Участь молоді у формуванні та реалізації молодіжної політики забезпечується шляхом врахування позиції молоді під час прийняття рішень, що стосуються молоді, залучення суб'єктів молодіжної роботи до реалізації молодіжної політики.

2. Механізми та інструменти участі молоді:

1) інформування про рішення та дії органів державної влади, органів місцевого самоврядування, що стосуються молоді, шляхом оприлюднення інформації на власному офіційному веб-порталі, через засоби масової інформації, соціальні мережі, шляхом розсилання на електронну пошту всім заінтересованим сторонам (добірки новин, дайджести, інформаційні бюлетені тощо), проведення кампаній, інформування про події та заходи тощо;

2) проведення консультацій із суб'єктами молодіжної роботи, іншими заінтересованими сторонами в рамках заходів (форумів, асамблей, засідань, конференцій, круглих столів, панельних дискусій тощо), проведення опитувань молоді, електронних консультацій тощо;

3) налагодження діалогу з молоддю шляхом підтримки адвокаційних кампаній суб'єктів молодіжної роботи, налагодження сталого партнерства з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, створення молодіжних рад, призначення радників з питань молоді, проведення відкритих слухань, громадських обговорень, створення багатосторонніх робочих груп тощо;

4) забезпечення партнерства на всіх етапах формування та реалізації молодіжної політики, у тому числі права молоді на внесення пропозицій щодо проектів нормативно-правових актів, що стосуються молоді, проведення спільної оцінки результатів та врахування рекомендацій молоді щодо підвищення ефективності рішень і заходів молодіжної політики;

5) забезпечення представництва молоді у складі громадських, наглядових, експертних рад, інших постійних і тимчасових робочих органів, що створюється з метою вирішення питань, що прямо чи опосередковано стосуються інтересів молоді;

б) підтримка ініціатив молоді, залучення суб'єктів молодіжної роботи до реалізації проектів, спрямованих на виконання завдань молодіжної політики, у порядку, встановленому законом.

3. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування гарантують дотримання права молоді на участь у формуванні та реалізації молодіжної політики.

Стаття 6. Молодіжна рада

1. Молодіжна рада – це консультативно-дорадчий орган, що може утворюватися при представницькому та виконавчому органах Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністраціях, органах місцевого самоврядування з метою залучення молоді до формування та реалізації молодіжної політики на регіональному та місцевому рівнях.

2. У разі утворення молодіжної ради орган, при якому її утворено, затверджує положення про молодіжну раду та здійснює організаційно-методичне забезпечення її діяльності.

3. Молодіжна рада:

1) сприяє реалізації права молоді на участь у формуванні та реалізації молодіжної політики;

2) вносить до органу, при якому її утворено, пропозиції щодо організації консультацій з молоддю;

3) здійснює підготовку та вносить пропозиції, висновки, рекомендації щодо вирішення питань молоді, обов'язкових до розгляду органом, при якому її утворено;

4) здійснює моніторинг врахуванням органом, при якому її утворено, позиції молоді на всіх етапах формування та реалізації молодіжної політики;

5) інформує громадськість про свою діяльність, прийняті рішення та стан їх виконання;

б) розглядає проекти нормативно-правових актів, спрямованих на реалізацію молодіжної політики, інших актів, що прямо чи опосередковано стосуються інтересів молоді, здійснює моніторинг та оцінку ефективності реалізації молодіжної політики;

7) розглядає стан виконання законів України, інших нормативно-правових актів, що стосуються молоді, на місцевому та регіональному рівнях;

8) здійснює громадську експертизу фінансування заходів молодіжної політики.

4. Типове положення про молодіжну раду затверджується Кабінетом Міністрів України.

5. Молодіжна рада звітує перед громадськістю про свою діяльність не менше одного разу на рік.

6. Керівники центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування можуть призначати радників з питань молоді на громадських чи інших засадах.

Правовий статус, порядок призначення та засади діяльності радників з питань молоді визначаються органом, який здійснив їх призначення.

Рекомендації щодо засад діяльності радників з питань молоді затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики.

Стаття 7. Національна рада з питань молоді

1. Національна рада з питань молоді – це консультативно-дорадчий орган, що утворюється при Кабінеті Міністрів України з метою вироблення узгодженої позиції щодо пріоритетів молодіжної політики, налагодження взаємодії центральних і місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування з питань її розвитку та реалізації.

Порядок формування та діяльності Національної ради з питань молоді визначаються Кабінетом Міністрів України з урахуванням цього закону.

2. До складу Національної ради з питань молоді включаються представники:

1) молодіжних та дитячих громадських об'єднань, визначені на конкурсних засадах у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України;

2) органів студентського самоврядування закладів вищої освіти та закладів фахової передвищої освіти, визначені на конкурсних засадах у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України;

3) молодіжних рад, визначені на конкурсних засадах у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

4) центральних органів виконавчої влади, до компетенції яких належить забезпечення реалізації окремих напрямів молодіжної політики в межах відповідних сфер діяльності таких органів, визначені Кабінетом Міністрів України;

5) визначені комітетом Верховної Ради України, до предмета відання якого належать питання молодіжної політики, з числа народних депутатів України;

6) визначені Президентом України;

7) виконавчого органу Автономної Республіки Крим, місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, визначені на конкурсних засадах у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

3. Загальна чисельність представників, визначених пунктом 1 частини другої цієї статті, становить 1/4 загального складу Національної ради з питань молоді.

Загальна чисельність представників, визначених пунктами 4 – 7 частини другої цієї статті, становить 1/2 загального складу Національної ради з питань молоді.

Кількісний склад членів Національної ради з питань молоді не може перевищувати 24 члени.

4. Національну раду з питань молоді очолює Прем'єр-міністр України, який входить до квоти представників, визначених абзацом другим частини 3 цієї статті.

5. Члени Національної ради з питань молоді виконують свої обов'язки на громадських засадах.

6. Національна рада з питань молоді в межах своїх повноважень:

1) здійснює підготовку та вносить до Кабінету Міністрів України пропозиції щодо формування пріоритетів молодіжної політики та заходів з її реалізації;

2) розглядає стан виконання законів України, постанов Верховної Ради України, указів Президента України, постанов Кабінету Міністрів України, інших нормативно-правових актів що стосуються молоді;

3) бере участь у підготовці, розглядає та вносить пропозиції, висновки, рекомендації до Національної молодіжної стратегії, Програми діяльності Кабінету Міністрів України, проектів державних цільових програм з питань молоді, інших проектів нормативно-правових актів, що стосуються молоді;

4) вносить до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики, пропозиції з питань визначення пріоритетів фінансування заходів молодіжної політики;

5) заслуховує та оцінює звіти про роботу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики, Українського молодіжного фонду;

6) взаємодіє у встановленому порядку з відповідними органами іноземних держав та міжнародних організацій, що опікуються питаннями молоді;

7) щороку готує звіт про свою діяльність та подає його до Верховної Ради України та Офісу Президента України;

8) у порядку, визначеному цим Законом та Положенням про Український молодіжний фонд, обирає членів Наглядової ради Фонду.

7. Строк повноважень Національної ради з питань молоді становить два роки.

8. Обов'язок організаційного забезпечення утворення та функціонування Національної ради з питань молоді покладається на центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики.

РОЗДІЛ III

ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У ФОРМУВАННІ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ

Стаття 8. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики, та інших центральних органів виконавчої влади у сфері молодіжної політики

1. Державне управління молодіжною політикою здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики:

1) забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики, виконання цього Закону та інших нормативно-правових актів;

2) узагальнює практику застосування законодавства у сфері молодіжної політики, вносить пропозиції щодо його вдосконалення;

3) визначає у встановленому порядку пріоритети та стратегічні напрями молодіжної політики, здійснює оцінку її ефективності;

4) забезпечує підготовку Національної молодіжної стратегії, державних цільових програм у сфері молодіжної політики, щорічної доповіді про становище молоді в Україні та подання її до Верховної Ради України, Офісу Президента України, Кабінету Міністрів України, інших нормативно-правових актів, спрямованих на реалізацію молодіжної політики та на виконання цього Закону;

5) забезпечує вивчення становища та потреб молоді, соціальних проблем, що стоять перед молоддю, цінностей і пріоритетів молоді, рівня залученості молоді до суспільного життя;

6) здійснює організаційне забезпечення утворення та діяльності Національної ради з питань молоді;

7) спрямовує та координує діяльність Українського молодіжного фонду;

8) сприяє розвитку молодіжної інфраструктури, розробляє критерії та процедуру присудження молодіжним центрам національного знаку якості, процедуру моніторингу їх діяльності;

9) сприяє безперервній підготовці та підвищенню кваліфікації молодіжних працівників, фахівців, які працюють з дітьми та молоддю, відповідно до завдань та потреб молодіжної роботи;

10) запроваджує порядок, критерії та вимоги щодо залучення установ та організацій до здійснення підготовки та підвищення кваліфікації молодіжних працівників, фахівців, які працюють з дітьми та молоддю;

11) забезпечує розробку та затверджує типові навчальні програми і стандарти оцінки якості підготовки молодіжних працівників;

12) розробляє та затверджує порядок та умови делегування органами виконавчої влади молодіжним та дитячим громадським об'єднанням повноважень щодо реалізації місцевих та регіональних програм (проектів, заходів) з питань молодіжної політики, залучення їх до виконання соціальних замовлень для місцевих потреб;

13) сприяє діяльності та взаємодіє з суб'єктами молодіжної роботи з питань формування та реалізації молодіжної політики;

14) здійснює наукове, методичне, інформаційне забезпечення реалізації молодіжної політики;

15) взаємодіє з іншими центральними органами виконавчої влади, іншими органами державної влади та органами місцевого самоврядування з питань формування та реалізації молодіжної політики;

16) у встановленому порядку здійснює міжнародне співробітництво у сфері молодіжної політики;

17) ініціює встановлення премій, стипендій, інших заохочень за особливі досягнення молоді в різних сферах;

18) забезпечує доступність, прозорість та відкритість інформації про програми (проекти, заходи), реалізація яких здійснюється суб'єктами молодіжної роботи за рахунок державного бюджету, коштів Українського молодіжного фонду;

19) здійснює інші повноваження, визначені законом.

3. Центральні органи виконавчої влади, до повноважень яких належать питання формування та реалізації різних напрямів молодіжної політики:

1) сприяють розвитку молодіжної інфраструктури, молодіжних центрів, інших установ, що забезпечують вирішення питань соціального захисту та соціального розвитку молоді;

2) залучають у встановленому законом порядку молодіжні та дитячі громадські об'єднання, інших суб'єктів молодіжної роботи до виконання державних цільових та інших програм, що стосуються молоді;

3) залучають суб'єктів молодіжної роботи до обговорення проектів нормативно-правових актів, що стосуються молоді;

4) сприяють налагодженню національного та міжнародного молодіжного співробітництва;

5) забезпечують у межах повноважень реалізацію соціальних гарантій для молоді, визначених законом;

6) здійснюють інші повноваження, визначені законом.

Стаття 9. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування у сфері молодіжної політики

1. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування у межах своїх повноважень:

1) розробляють та реалізують регіональні та місцеві програми з питань молоді відповідно до завдань Національної молодіжної стратегії, з врахуванням регіональних та місцевих потреб і запитів молоді; здійснюють оцінку ефективності їх реалізації;

2) забезпечують формування, оптимізацію та розвиток молодіжної інфраструктури;

3) сприяють створенню та забезпечують діяльність молодіжних центрів, інших установ, що забезпечують вирішення питань соціального захисту та соціального розвитку молоді;

4) сприяють реалізації програм підготовки молодіжних працівників, інших фахівців, які працюють з дітьми та молоддю;

5) сприяють створенню та забезпечують підтримку діяльності молодіжних та дитячих громадських об'єднань, інших суб'єктів молодіжної роботи, в тому числі шляхом їх залучення до виконання соціальних замовлень для місцевих потреб, делегування їм повноважень щодо реалізації місцевих та регіональних програм (проектів, заходів) у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики;

6) сприяють створенню молодіжних рад, інших консультативно-дорадчих та робочих органів для забезпечення участі молоді у формуванні та реалізації молодіжної політики, вирішенні інших питань, що стосуються молоді;

7) розробляють місцеві фінансово-кредитні механізми забезпечення економічної доступності житла для молодих сімей та молодих громадян;

8) можуть встановлювати для молодіжних та дитячих громадських об'єднань пільги із плати за землю (земельний податок та орендна плата за земельні ділянки державної і комунальної власності) та податку на нерухоме майно державної і комунальної власності, відмінне від земельної ділянки, плати за користування нерухомим майном (його частиною);

9) ініціювати встановлення премій, стипендій, інших заохочень за особливі досягнення молоді в різних сферах;

10) здійснюють інші повноваження, визначені законом.

Стаття 10. Національна молодіжна стратегія, державні цільові програми, республіканські Автономної Республіки Крим та місцеві програми у сфері молодіжної політики

1. Національна молодіжна стратегія – це загальний недеталізований нормативно-правовий акт, що визначає довгострокові пріоритетні напрями та завдання молодіжної політики, спрямовані на створення умов для розвитку та самореалізації молоді.

2. Національна молодіжна стратегія розробляється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики, і затверджується Президентом України за поданням Кабінету Міністрів України.

3. Державні цільові програми у сфері молодіжної політики та інші державні цільові програми з питань, що стосуються молоді, розробляються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики, іншими центральними органами виконавчої влади з урахуванням положень Національної молодіжної стратегії.

4. Положення Національної молодіжної стратегії враховуються при розробці республіканських Автономної Республіки Крим, місцевих програм у сфері молодіжної політики, республіканських Автономної Республіки Крим, місцевих програм з питань, що стосуються молоді.

РОЗДІЛ IV

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ТА ПРАВОВІ ЗАСАДИ УТВОРЕННЯ І ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДІЖНИХ ТА ДИТЯЧИХ ГРОМАДСЬКИХ ОБ'ЄДНАНЬ

Стаття 11. Організаційні та правові засади утворення молодіжних та дитячих громадських об'єднань

1. Порядок утворення, діяльності та статус молодіжних та дитячих громадських об'єднань визначається відповідно до цього Закону, Закону України «Про громадські об'єднання», інших нормативно-правових актів, прийнятих на їх виконання.

2. Молодіжне громадське об'єднання, дитяче громадське об'єднання за організаційно-правовою формою утворюється як громадська організація або громадська спілка.

3. Засновниками молодіжних та дитячих громадських організацій можуть бути громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які досягли 14-річного віку і перебувають в Україні на законних підставах.

4. Засновниками молодіжної громадської спілки можуть бути молодіжні громадські організації, що є юридичними особами приватного права, а членами (учасниками) молодіжної громадської спілки – молодіжні громадські організації, що є юридичними особами приватного права, та фізичні особи, які досягли 14-річного віку.

Засновниками дитячої громадської спілки можуть бути дитячі громадські організації, що є юридичними особами приватного права, а членами (учасниками) дитячої громадської спілки – дитячі громадські організації, що є юридичними особами приватного права, та фізичні особи, які досягли 6-річного віку.

5. Членами (учасниками) молодіжних громадських організацій можуть бути особи віком від 14 до 29 років. Членами (учасниками) дитячих громадських організацій можуть бути особи віком від 6 до 18 років.

Членство в молодіжних та дитячих громадських організаціях є фіксованим.

Особи старшого віку, ніж визначено частиною п'ятою цієї статті, можуть бути членами молодіжних та дитячих громадських організацій, за умови що їх кількість у такій організації не перевищує 20 відсотків загальної чисельності організації. Особи молодшого віку, ніж визначено частиною п'ятою цієї статті, можуть бути членами молодіжних громадських організацій, за умови що їх кількість у такій організації не перевищує 20 відсотків загальної чисельності організації. У складі виборних органів молодіжних та дитячих громадських організацій кількість осіб старшого віку не може перевищувати 50 відсотків чисельності виборного органу.

Вступ дітей віком до 14 років до молодіжних та дитячих громадських організацій здійснюється за письмовою згодою їхніх батьків чи інших законних представників.

Стаття 12. Організаційні та правові засади діяльності молодіжних та дитячих громадських об'єднань

1. Молодіжні та дитячі громадські об'єднання користуються правами та виконують обов'язки відповідно до Закону України "Про громадські об'єднання", цього Закону, інших законодавчих актів України.

2. Молодіжні та дитячі громадські об'єднання у порядку, визначеному цим Законом, мають право:

1) отримувати фінансову, інформаційну, методичну, організаційну, ресурсну та інші види підтримки у порядку та на умовах, визначених законом;

2) бути виконавцями державних, регіональних, місцевих та інших програм у сфері молодіжної політики, виконувати соціальні замовлення для державних та місцевих потреб;

3) брати участь у формуванні та реалізації молодіжної політики;

4) утворювати молодіжні центри, інші об'єкти молодіжної інфраструктури, здійснювати підготовку молодіжних працівників у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики;

5) здійснювати моніторинг та оцінку реалізації молодіжної політики;

6) делегувати своїх представників до участі у відборі членів молодіжних рад, Національної ради з питань молоді, інших консультативно-дорадчих та робочих органів, що утворюється для вирішення питань, що прямо чи опосередковано стосуються інтересів молоді;

7) за погодженням із закладами освіти, охорони здоров'я, культури, соціального захисту, фізичної культури і спорту, молодіжними центрами, іншими установами, що забезпечують вирішення питань соціального захисту та соціального розвитку молоді, брати участь у підготовці та реалізації освітніх і навчальних програм (проектів, заходів) на базі таких закладів або поза ними;

8) проводити іншу діяльність на виконання своїх статутних завдань, не заборонену законодавством.

РОЗДІЛ V СУБ'ЄКТИ ТА ЗМІСТ МОЛОДІЖНОЇ РОБОТИ

Стаття 13. Суб'єкти молодіжної роботи та уповноважені органи із здійснення молодіжної роботи

1. Молодіжна робота здійснюється суб'єктами молодіжної роботи, до яких, зокрема, але не виключно, належать:

1) молоді особи;

2) молодіжні працівники;

3) молодіжні центри;

4) молодіжні та дитячі громадські об'єднання;

5) благодійні організації;

6) молодіжні ради, радники з питань молоді;

7) органи (організації) учнівського та студентського самоврядування;

8) неформальні молодіжні об'єднання.

2. Уповноваженими органами зі здійснення молодіжної роботи у відповідних сферах діяльності є органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, молодіжні центри державної та комунальної власності,

заклади освіти, культури, фізичної культури і спорту, охорони здоров'я, соціального захисту, ювенальної превенції, інші підприємства, установи, організації державної чи комунальної власності, що опікуються питаннями молоді.

Стаття 14. Зміст молодіжної роботи

1. Молодіжна робота передбачає оцінювання потреб, цінностей, інтересів та проблем молоді, планування, організацію, координацію діяльності, спрямованої на виконання завдань молодіжної роботи зокрема та молодіжної політики загалом.

Молодіжна робота орієнтована на потреби молоді, здійснюється в інтересах молоді та за участю молоді, є добровільною, як правило, пов'язана з індивідуальним чи груповим навчанням, спрямована на передачу необхідних компетентностей з урахуванням соціального контексту життя молоді.

Молодіжна робота здійснюється на принципах добровільної участі молоді, доступності, орієнтації на її освіту та добробут.

2. До основних завдань молодіжної роботи належать:

1) розвиток і задоволення різноманітних потреб та інтересів молоді, сприяння її особистісному розвитку та самореалізації;

2) формування у молоді загальнолюдських, загальнокультурних і загальнонаціональних цінностей, навчально-пізнавальних, громадянських, соціальних, комунікативних, підприємницьких та інших компетентностей;

3) розвиток волонтерства, програм національних та міжнародних обмінів молоддю, молодіжного туризму, медійної та інформаційної грамотності, змістовного дозвілля, професійного самовизначення, культурного, емоційного розвитку особистості;

4) підготовка і впровадження різних форм, методів та інструментів молодіжної роботи, залучення молоді до такої роботи.

3. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування всебічно сприяють діяльності суб'єктів молодіжної роботи у порядку, визначеному цим Законом та іншими актами законодавства.

Стаття 15. Молодіжні працівники

1. Молодіжна робота переважно здійснюється зокрема молодіжними працівниками, іншими фахівцями, що працюють із дітьми та молоддю.

2. Метою діяльності молодіжних працівників є реалізація молодіжної політики та створення умов для всебічної самореалізації молоді в різних сферах суспільного життя, розкриття її потенціалу, захист інтересів та прав молоді.

3. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування надають всебічну підтримку установам та організаціям, які здійснюють підготовку та підвищення кваліфікації молодіжних працівників та інших фахівців, що працюють з дітьми та молоддю.

4. Молодіжні центри делегують своїх працівників, а молодіжні та дитячі громадські організації, інші суб'єкти молодіжної роботи – своїх представників, для участі у навчальних програмах із підготовки та підвищення кваліфікації молодіжних працівників.

5. Державні цільові та місцеві програми, інші програми у молодіжній сфері, можуть включати розділи щодо підготовки та підвищення кваліфікації молодіжних працівників, інших фахівців, що працюють з дітьми та молоддю.

Стаття 16. Молодіжні центри

1. Мережа молодіжних центрів складається з:

1) молодіжного центру загальнодержавного рівня (далі – Всеукраїнський молодіжний центр);

2) республіканського Автономної Республіки Крим, обласних, Київського та Севастопольського міських молодіжних центрів (далі – регіональні молодіжні центри);

3) міських, районних, районних у містах, селищних, сільських молодіжних центрів (далі – місцеві молодіжні центри).

Питання функціонування молодіжних центрів визначаються Типовим положенням про молодіжні центри, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. Всеукраїнський молодіжний центр є державною установою, що належить до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики.

Всеукраїнський молодіжний центр утворюється та діє з метою сприяння розвитку регіональних та місцевих молодіжних центрів, розвитку та популяризації нових форм, методів та інструментів молодіжної роботи, її організаційного, методичного та ресурсного забезпечення.

3. Регіональні молодіжні центри є бюджетними установами, що утворюються органами Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування і належать до сфери їх управління.

Регіональні молодіжні центри є опорними, створюються та діють з метою забезпечення рівного доступу молоді до послуг, що надаються молодіжними центрами в рамках виконання завдань молодіжної політики, раціонального і ефективного використання ресурсів, упорядкування та розвитку мережі місцевих молодіжних центрів, загальної координації їх діяльності, розвитку та підтримки молодіжних ініціатив.

4. Місцеві молодіжні центри є установами, що утворюються органами місцевого самоврядування і належать до сфери їх управління.

Місцеві молодіжні центри можуть утворюватися як структурні/відокремлені підрозділи виконавчого органу місцевого самоврядування, закладу освіти, охорони здоров'я, культури, соціального захисту, фізичної культури і спорту, інших установ, що забезпечують вирішення питань соціального розвитку молоді.

Місцеві молодіжні центри, що утворюються як структурні/відокремлені підрозділи закладів освіти, культури, охорони здоров'я, фізичної культури і спорту, вважаються спеціалізованими та можуть надавати для молоді послуги, пов'язані із статутною метою їх діяльності. Молодіжна робота в такому разі здійснюється з урахуванням специфіки роботи закладу та може включати надання послуг з неформальної освіти, культурного розвитку, донесення

підліткам та молоді інформації про необхідність збереження здоров'я, популяризації здорового способу життя, проведення активного та змістовного дозвілля.

Місцеві молодіжні центри також можуть бути засновані на засадах державно-приватного партнерства (корпоративний центр). Статус корпоративного має місцевий центр, заснований кількома суб'єктами різних форм власності на засадах державно-приватного партнерства, особливості управління яким визначаються засновницьким договором і статутом.

Засновниками місцевих молодіжних центрів також можуть бути інші фізичні або юридичні особи.

Місцеві молодіжні центри можуть утворювати об'єднання з іншими місцевими молодіжними центрами з метою розподілу функцій та оптимізації використання матеріальних, людських і фінансових ресурсів.

Місцеві молодіжні центри сприяють соціальному та індивідуальному розвитку молоді на засадах залучення до прийняття рішень та інтеграції в життя громади, надають інформаційно-ресурсну підтримку молоді, забезпечують організацію роботи гуртків, клубів, інформаційних центрів, запроваджують інші форми змістовного дозвілля молоді.

5. Молодіжним центрам, що відповідають критеріям якості, затвердженим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики, присвоюється національний знак якості.

6. Моніторинг діяльності молодіжних центрів здійснюються відповідно до критеріїв та в порядку, що визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики.

7. Фінансове забезпечення молодіжних центрів здійснюється за рахунок коштів засновників та інших джерел, не заборонених законодавством.

8. З метою розвитку молодіжної інфраструктури, органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, заклади освіти, культури, охорони здоров'я, фізичної культури і спорту, підприємства, установи та організації незалежно від форми власності та підпорядкування можуть організовувати молодіжні простори.

Порядок функціонування молодіжного простору визначається власником (балансоутримувачем, розпорядником) будівель, споруд, інших приміщень чи земельних ділянок, на базі яких організовано молодіжний простір.

РОЗДІЛ VI

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ОКРЕМИХ ПРАВ МОЛОДІ

Стаття 17. Особливості реалізації права молоді на забезпечення житлом

1. Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України:

1) розробляють і забезпечують виконання державних цільових та місцевих програм створення сприятливих житлово-побутових умов для молоді, яка проживає в гуртожитках;

2) сприяють проведенню заходів щодо розширення обсягів будівництва житла для молоді, удосконалення системи пільг із забезпечення житлом молодих сімей та молодих громадян;

3) розробляють фінансово-кредитні механізми забезпечення економічної доступності житла для молодих сімей та молодих громадян, в тому числі щодо надання житла в оренду з правом його викупу, оплати вступних пайових внесків при вступі до молодіжних житлових комплексів, житлово-будівельних кооперативів, надання пільгових довгострокових державних кредитів на будівництво і придбання житлових будинків і квартир, фінансування будівництва житла для молодих сімей через застосування спеціальних житлово-накопичувальних депозитних рахунків у комерційних банках, надання довгострокових державних кредитів і цільових адресних субсидій та кредитів за рахунок інших джерел фінансування на будівництво (реконструкцію) і придбання житла тощо;

4) розробляють механізми залучення позабюджетних джерел для фінансування житлових програм для молоді.

Стаття 18. Особливості реалізації прав молоді у сфері освіти

1. Молоді громадяни можуть одержувати за рахунок коштів державного чи місцевих бюджетів пільгові довгострокові кредити для здобуття освіти у закладах фахової передвищої та вищої освіти незалежно від форми власності та сфери управління, що діють на території України, за різними формами здобуття освіти.

Молоді громадяни, які не мають дітей, сплачують кредит з відсотковою ставкою у розмірі 3 відсотки річних суми заборгованості за кредитом.

Молоді громадяни, які мають одну дитину, звільняються від сплати відсотків за користування кредитом. Молодим громадянам, які мають двох дітей, за рахунок бюджетних коштів, крім того, погашаються 25 відсотків суми зобов'язань за кредитом, а молодим громадянам, які мають трьох і більше дітей, – 50 відсотків суми зобов'язань за кредитом.

Порядок надання пільгових довгострокових кредитів для здобуття вищої освіти молодим громадянам та їх пільгового погашення визначається Кабінетом Міністрів України.

2. Для учнів і студентів денної форми навчання, які навчаються в закладах загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої, вищої освіти, гарантуються протягом року пільги на проїзд по території України залізничним, водним, автомобільним, міським (крім таксі) транспортом. Порядок надання зазначених пільг визначається Кабінетом Міністрів України. Органи місцевого самоврядування відповідно до законодавства можуть встановлювати порядок надання пільг на проїзд учнів і студентів у місцевому пасажирському транспорті і передбачати відповідні видатки з місцевих бюджетів.

3. Підприємства, установи та організації за рахунок власних коштів можуть здійснювати оплату вартості навчання молодих осіб у закладах вищої та фахової передвищої освіти незалежно від форми власності та підпорядкування, що

zareєстровані та діють на території України, за різними формами здобуття освіти з отриманням відповідних пільг з оподаткування цих коштів. Порядок та особливості надання пільг визначаються у порядку, визначеному законом.

Стаття 19. Особливості реалізація прав молоді у сферах культури, туризму, оздоровлення та відпочинку, фізичної культури і спорту

1. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування сприяють організації змістовного дозвілля молоді шляхом:

1) популяризації здорового способу життя, культури здоров'я, активного відпочинку, оздоровчої рухової активності;

2) організації безпечних пішохідних, велотуристичних, екскурсійних маршрутів, сприяння облаштуванню місць для занять руховою активністю;

3) створення умов для змістовного дозвілля, естетичного та національно-патріотичного виховання, фізкультурно-спортивної роботи в закладах оздоровлення та відпочинку;

4) розміщення інформації про заклади, підприємства, установи, що надають послуги з оздоровлення та відпочинку;

5) підтримки проектів молодіжних та дитячих громадських об'єднань, інших суб'єктів молодіжної роботи щодо організації оздоровлення та відпочинку молоді, якщо це передбачено відповідними державними регіональними чи місцевими цільовими програмами.

3. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування можуть встановлювати для молодіжних та дитячих туристичних груп пільги з користування транспортними, готельними, культурними та іншими послугами.

Порядок надання зазначених пільг та джерела їх фінансування встановлюються Кабінетом Міністрів України, місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування.

Стаття 20. Особливості реалізації прав молоді у сфері охорони здоров'я

1. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, заклади охорони здоров'я разом з підприємствами, установами та організаціями забезпечують проведення щорічного медичного обстеження всіх молодих осіб і дітей.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування забезпечують розвиток мережі закладів охорони здоров'я наркологічного профілю та мережі медико-соціальних закладів для підлітків та молоді, спеціалізованих молодіжних центрів та молодіжних просторів, що надають молоді необхідну безоплатну медичну допомогу, розробляють і реалізують програми та заходи щодо профілактики серед молоді соціально небезпечних захворювань, популяризації та утвердження здорового способу життя, культури здоров'я.

Стаття 21. Особливості підтримки молодих сімей, у тому числі тих, які перебувають у складних життєвих обставинах, та молодих осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах

1. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування сприяють реалізації заходів, спрямованих на зміцнення інституту сім'ї та шлюбу, формування в суспільстві пріоритетності сімейних цінностей та відповідального батьківства, підготовку молоді до сімейного життя, соціальну підтримку молодих сімей, у тому числі тих, які перебувають у складних життєвих обставинах.

2. Соціальна підтримка молодих сімей, у тому числі тих, які перебувають у складних життєвих обставинах, та молодих осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах забезпечується шляхом надання соціальних послуг, державної соціальної допомоги, пільг відповідно до закону.

3. Молодіжні та дитячі громадські об'єднання, інші суб'єкти молодіжної роботи можуть здійснювати заходи щодо надання соціальних послуг молодим сім'ям та молодим особам, які опинилися у складних життєвих обставинах, у тому числі за підтримки органів державної влади та органів місцевого самоврядування у порядку, визначеному законом.

Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування можуть залучати молодіжні центри, молодіжні та дитячі громадські об'єднання, до соціальної підтримки молодих сімей та молоді, які перебувають у складних життєвих обставинах, надавати їм повноваження щодо надання соціальних послуг дітям, сім'ям та молоді, з наданням необхідної фінансової та матеріальної допомоги.

Стаття 22. Особливості підтримки талановитої молоді

1. Талановитій молоді надається державна підтримка з метою реалізації соціально значущих проектів у соціальній та гуманітарній сферах, щороку відзначаються особливі досягнення молоді у розбудові України.

2. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування можуть встановлювати спеціальні стипендії та гранти для найобдарованіших молодих громадян, у тому числі виділяти кошти на стажування у провідних вітчизняних та іноземних наукових установах, за умови подальшої роботи таких молодих осіб в Україні протягом визначеного терміну.

3. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування сприяють проведенню загальнодержавних, регіональних та місцевих конкурсів, виставок, фестивалів, концертів, наукових конференцій тощо для виявлення і поширення творчих досягнень молоді.

4. Молодіжні та дитячі громадські об'єднання, інші суб'єкти молодіжної роботи можуть здійснювати заходи з підтримки талановитої молоді, у тому числі за підтримки органів державної влади та органів місцевого самоврядування у порядку, визначеному законом.

Стаття 23. Особливі гарантії молоді у сфері зайнятості та підприємництва

1. Держава забезпечує працездатній молоді надання першого робочого місця на строк не менше двох років після закінчення або припинення навчання в закладах загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої і вищої освіти, завершення професійної підготовки і

перепідготовки, а також після звільнення зі строкової військової або альтернативної (невійськової) служби.

Дворічний строк першого робочого місяця обчислюється з урахуванням часу роботи молоді особи до призову на строкову військову або альтернативну (невійськову) службу.

2. Держава гарантує надання дотації для працевлаштування безробітних молодих громадян в порядку та на умовах, визначених Законом України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття".

3. Органи місцевого самоврядування можуть встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для фізичних осіб – підприємців з числа молоді та підприємств, пільгові ставки податку на прибуток для підприємств, у яких понад 40 відсотків загальної чисельності працівників, працюючих на умовах повної зайнятості, становить молодь.

4. Державна служба зайнятості надає місцевим органам виконавчої влади, органам місцевого самоврядування, центрам соціальних служб доступ до інформації про наявність вільних робочих місць (вакантних посад), у тому числі призначених для працевлаштування осіб з інвалідністю.

5. Держава гарантує надання роботи за фахом на період не менше трьох років молодим спеціалістам – випускникам державних закладів професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, потреба в яких була визначена державним замовленням.

РОЗДІЛ VII УКРАЇНСЬКИЙ МОЛОДІЖНИЙ ФОНД

Стаття 24. Основні засади діяльності Українського молодіжного фонду

1. Український молодіжний фонд (далі – Фонд) є державною установою – юридичною особою публічного права, уповноваженою Кабінетом Міністрів України здійснювати підтримку проектів у сфері молодіжної політики.

2. Фонд підпорядковується, є підзвітним та підконтрольним центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики.

3. Положення про Український молодіжний фонд затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики.

Основним видом діяльності Фонду є діяльність, пов'язана з підтримкою реалізації проектів. Фонд самостійно визначає проекти, яким надається підтримка в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

4. Фонд має право за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики, у порядку, визначеному положенням про Український молодіжний фонд, утворювати територіальні органи в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі.

5. Основними завданнями Фонду є:

1) сприяння реалізації завдань молодіжної політики, розвитку інноваційних форм, методів та інструментів молодіжної роботи;

2) експертний відбір, фінансування та моніторинг реалізації проектів, спрямованих на виконання завдань молодіжної політики, реалізація яких здійснюється за рахунок коштів Фонду;

3) співпраця з українськими та іноземними фізичними і юридичними особами приватної та державної форми власності;

4) створення сприятливих умов для реалізації проектів, у тому числі шляхом здійснення контролю за процесом їх реалізації;

5) стимулювання розроблення інноваційних проектів;

6) підтримання реалізації міжнародних проектів та програм міжнародного співробітництва, у тому числі програм міжнародних молодіжних обмінів, сприяння формуванню позитивного іміджу України у світі;

7) стимулювання проектної діяльності та інституційна підтримка молодіжних та дитячих громадських об'єднань, інших суб'єктів молодіжної роботи;

8) підтримка молодіжних та дитячих громадських об'єднань, інших суб'єктів молодіжної роботи, на всіх етапах реалізації проектів, фінансування яких здійснюється за рахунок коштів Фонду;

9) підтримка розвитку молодіжних освітніх та інформаційних, систем дистанційного надання послуг для молоді.

6. На виконання покладених на нього завдань Фонд:

1) визначає за погодженням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики, пріоритетні напрями здійснення Фондом підтримки розвитку молодіжної політики;

2) визначає критерії конкурсного відбору проектів, реалізація яких здійснюватиметься за підтримки Фонду;

3) оприлюднює порядок подання Фонду пропозицій щодо підтримки проектів;

4) створює і веде реєстр проектів, поданих до Фонду з пропозиціями про їх підтримку, та оприлюднює його у формі відкритих даних відповідно до Закону України "Про доступ до публічної інформації";

5) надає гранти юридичним особам незалежно від форми власності, фізичним особам-підприємцям, гранти та стипендії фізичним особам, здійснює інші види підтримки проектів, визначені Положенням про Фонд;

6) забезпечує прозоре, цільове та ефективне використання коштів Фонду;

7) набуває цивільні права та обов'язки в порядку, передбаченому цивільним законодавством, у тому числі шляхом укладення договорів, контрактів, зокрема зовнішньоекономічних, інших правочинів, а також у встановлених законодавством межах несе відповідальність за порушення Фондом законодавства;

8) реалізує права Фонду, у тому числі здійснює майнові права інтелектуальної власності;

9) створює реєстр експертів та забезпечує його ведення;

10) одержує та аналізує звіти про виконання проектів, реалізованих за підтримки Фонду;

11) інформує громадськість про діяльність Фонду та реалізовані за його підтримки проекти;

12) взаємодіє з питань, віднесених до компетенції Фонду, з органами державної влади та органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями всіх форм власності, міжнародними організаціями, а також із представниками громадянського суспільства;

13) здійснює інші повноваження, визначені законом.

7. Органами управління Фонду є наглядова рада і дирекція.

Контроль за діяльністю Фонду здійснює наглядова рада. Управління поточною діяльністю Фонду здійснює дирекція.

8. Наглядова рада Фонду формується у складі 8 осіб: по одній особі, визначені Президентом України, комітетом Верховної Ради України, до предмета відання якого належать питання молодіжної політики, двох осіб, визначених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики, чотирьох осіб, обраних з числа молодіжних та дитячих громадських об'єднань, органів студентського самоврядування, молодіжних рад на конкурсних засадах у порядку, визначеному Положенням про Український молодіжний фонд, конкурсною комісією, до складу якої входять члени Національної ради з питань молоді, визначені пунктами 1 – 3 частини другої статті 7 цього Закону. Члени Національної ради з питань молоді не можуть входити до складу Наглядової ради Фонду.

Наглядову раду Фонду очолює голова. Голова наглядової ради здійснює свою діяльність на громадських засадах та обирається із числа членів наглядової ради у порядку, визначеному Положенням про Український молодіжний фонд.

Одна й та сама особа не може бути обраною головою або членом наглядової ради Фонду понад два строки поспіль.

Члени наглядової ради Фонду здійснюють свої повноваження на громадських засадах. Витрати, пов'язані з виконанням повноважень членів наглядової ради Фонду, здійснюються за рахунок Фонду.

Строк повноважень наглядової ради Фонду становить три роки.

9. Не може бути членом наглядової ради Фонду особа, яка:

- 1) рішенням суду визнана недієздатною або дієздатність якої обмежена;
- 2) має судимість за вчинення злочину, не зняту чи не погашену у встановленому законом порядку;
- 3) протягом останнього року до дня працевлаштування піддавалася адміністративному стягненню за корупційне або пов'язане з корупцією правопорушення.

10. Дирекція Фонду є постійно діючим виконавчим і розпорядчим органом Фонду, який здійснює управління поточною діяльністю Фонду.

Дирекція Фонду складається з членів дирекції, трудові договори з якими укладаються у формі контракту в порядку, визначеному Положенням про Український молодіжний фонд.

Кількісний склад і структура дирекції Фонду визначаються наглядовою радою Фонду за поданням директора Фонду. Директор Фонду входить до складу

дирекції Фонду за посадою. Директор Фонду обирається наглядовою радою Фонду на конкурсних засадах у порядку, визначеному Положенням про Український молодіжний фонд.

Контракт з директором Фонду укладається у встановленому порядку центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики, строком на чотири роки.

Одна й та сама особа не може бути обрана директором Фонду більш як три рази поспіль.

11. Конкурсний відбір проектів, реалізація яких здійснюватиметься за рахунок коштів Фонду, проводять експерти.

Персональний склад експертних рад Фонду формується за результатами конкурсу з добору експертів у порядку, визначеному Положенням про Український молодіжний фонд, та затверджується дирекцією Фонду.

У конкурсі з добору експертів не можуть брати участь члени органів управління та працівники Фонду.

12. З метою сприяння залученню позабюджетних коштів, Фонд може ініціювати створення опікунської ради.

Порядок утворення та діяльності опікунської ради затверджується Положенням про Український молодіжний фонд.

РОЗДІЛ VIII ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ

Стаття 25. Фінансове забезпечення молодіжної політики

1. Фінансове забезпечення молодіжної політики здійснюється відповідно до цього Закону та інших нормативно-правових актів за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, а також інших джерел, не заборонених законодавством.

Обсяг коштів державного бюджету, що спрямовуються на молодіжну політику, у тому числі тих, що спрямовуються на фінансування діяльності Фонду, щороку визначається в законі України про Державний бюджет України.

Фінансування заходів молодіжної політики може здійснюватися також за рахунок добровільних внесків фізичних і юридичних осіб, у тому числі нерезидентів України, добровільних внески урядів, агентств та установ іноземних держав, міжнародних фінансових та інших організацій, зокрема у формі цільових грантів.

Органи державної влади, органи місцевого самоврядування при формуванні бюджету передбачають видатки на реалізацію державних, регіональних та місцевих програм у сфері молодіжної політики.

2. Молодіжні та дитячі громадські об'єднання у порядку, визначеному цим Законом, мають виключне право на отримання грантів на розвиток матеріально-технічної бази (інституційну підтримку) та переважне, але не виключне право на отримання грантів на реалізацію проектів.

Суб'єкти молодіжної роботи (окрім суб'єктів господарювання, щодо яких законом не передбачено надання підтримки з державного бюджету, місцевих

бюджетів та коштів Українського молодіжного фонду) мають право на отримання грантів на реалізацію проектів.

Суб'єкти молодіжної роботи - фізичні особи (молоді особи, представники молодіжних рад, неформальних молодіжних об'єднань, органів студентського самоврядування, радники з питань молоді, молодіжні працівники тощо) можуть отримувати гранти та стипендії, що надаються фізичним особам у порядку, визначеному законом та Положенням про Український молодіжний фонд.

Фінансова підтримка діяльності суб'єктів молодіжної роботи здійснюється в рамках виконання завдань Національної молодіжної стратегії, державних та місцевих цільові програми у сфері молодіжної політики, інших державних та місцевих цільових програм з питань, що стосуються молоді.

3. За рішенням відповідного органу державної влади та органу місцевого самоврядування молодіжні та дитячі громадські об'єднання, молодіжні центри можуть бути звільнені або частково звільнені від плати за землю (земельний податок та орендна плата за земельні ділянки державної та комунальної власності), податку на нерухоме майно державної та комунальної власності, відмінне від земельної ділянки, орендної плати за користування державним та комунальним майном.

4. Забороняється зміна цільового призначення об'єктів молодіжної інфраструктури, що були надані органами місцевого самоврядування, органами державної влади у користування молодіжним та дитячим громадським об'єднанням, молодіжним центрам, без згоди центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики, якщо така зміна припинить використання зазначених об'єктів для молодіжної роботи.

5. Молодіжні та дитячі громадські об'єднання звільняються від плати за державну реєстрацію та збору за реєстрацію їхньої символіки.

Стаття 26. Фінансове забезпечення діяльності Українського молодіжного фонду

1. Джерелами формування коштів Фонду є:

- 1) кошти державного бюджету;
- 2) добровільні внески фізичних і юридичних осіб, у тому числі нерезидентів України;
- 3) добровільні внески урядів, агентств та установ іноземних держав, міжнародних фінансових та інших організацій, зокрема у формі цільових грантів;
- 4) інші джерела, не заборонені законодавством України.

Фонд може отримувати від урядів, агентств та установ іноземних держав, а також від міжнародних фінансових організацій (далі – донорів) фінансові внески та допомогу у формі цільових грантів чи в інший спосіб на підставі відповідного договору. Фонд забезпечує незалежний і прозорий окремий облік таких внесків та допомоги відповідно до законодавства України.

2. Майно Фонду формується з рухомого та нерухомого майна, закріпленого за Фондом на праві оперативного управління.

3. Кошти Фонду використовуються виключно для:

1) підтримки проектів та інституційної підтримки молодіжних та дитячих громадських об'єднань, інших суб'єктів молодіжної роботи у встановленому законом порядку, в тому числі на умовах співфінансування, що здійснюється на договірних засадах;

2) забезпечення поточної діяльності Фонду, виконання покладених на Фонд функцій та повноважень у межах кошторису Фонду;

Кошти Фонду також можуть використовуватись на виплату експертам експертних рад Фонду передбачених законодавством винагороди та інших виплат, за умови що такі виплати пов'язані з діяльністю експертів з проведення конкурсного відбору проектів та експерти не є штатними працівниками Фонду. Зазначені виплати здійснюються в порядку, затвердженому положенням про Фонд та за методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

4. Фінансування проектів може здійснюватися у повному обсязі за рахунок коштів Фонду. У разі реалізації спільних проектів за участю приватних осіб або державних органів чи установ іноземних держав Фонд може виділяти кошти та здійснювати фінансування проектів у частці, визначеній наглядовою радою Фонду.

Розділ ІХ

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ

Стаття 27. Міжнародне співробітництво у сфері молодіжної політики

1. Міжнародне співробітництво у сфері молодіжної політики здійснюється відповідно до законів України та міжнародних договорів України.

2. Держава сприяє міжнародному співробітництву у сфері молодіжної політики, зокрема шляхом укладення відповідних міжнародних договорів України, підтримки різноспрямованих програм міжнародних молодіжних обмінів, сприяння участі молодіжних та дитячих громадських об'єднань у міжнародних структурах, програмах та заходах.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики, представляє інтереси України у сфері молодіжної політики у відносинах з іншими державами та міжнародними організаціями, що опікуються питаннями молоді, укладає у встановленому порядку міжнародні договори у сфері молодіжної політики.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію молодіжної політики, органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування мають право укладати договори про співробітництво, встановлювати прямі зв'язки з молодіжними центрами, науковими, освітніми, культурними, іншими молодіжними установами іноземних держав, міжнародними організаціями, фондами тощо відповідно до законодавства України.

Розділ Х

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ

Стаття 28. Відповідальність за порушення законодавства у сфері молодіжної політики

1. Особи, винні у порушенні законодавства у сфері молодіжної політики, несуть дисциплінарну, цивільну, адміністративну та кримінальну відповідальність відповідно до законодавства.

Розділ XI ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

Варіант I

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2021 року.

2. Визнати такими, що втратили чинність з дня набрання чинності цим Законом:

Декларацію «Про загальні засади державної молодіжної політики в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 16, ст. 166; 1999 р., № 26, ст. 220; 2006 р., № 22, ст. 199);

Закон України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 27, ст. 211 із наступними змінами);

Закон України «Про молодіжні та дитячі громадські організації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 1, ст. 2 із наступними змінами).

3. Внести зміни до таких законів України:

1) у Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами):

а) у статті 32:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 32. Повноваження у сфері освіти, охорони здоров'я, культури, молодіжної політики, фізкультури і спорту»;

у пункті «а» частини першої:

підпункт 1 після слів «фізкультури і спорту, оздоровчими закладами» доповнити словами «молодіжними центрами»;

підпункт 2 доповнити словами «молодіжних центрів»;

підпункт 5 викласти в такій редакції:

«5) вирішення питань про надання професійним творчим працівникам, молодіжним та дитячим громадським об'єднанням на пільгових умовах у користування приміщень під майстерні, молодіжні простори, студії та лабораторії, молодіжні центри, необхідних для їх творчої діяльності та здійснення молодіжної роботи»;

у підпункті 8 слова «роботи з молоддю» замінити словами «молодіжної роботи»;

доповнити підпунктом 10 такого змісту:

«10) створення умов для розвитку молоді, суб'єктів молодіжної роботи, молодіжної інфраструктури»;

б) у частині першій статті 44:

пункти 1 і 2 після слів «програм соціально-економічного та культурного розвитку» доповнити словами «розвитку молоді»;

доповнити пунктом 19 такого змісту:

«19) сприяння розвитку молодіжної інфраструктури, молодіжних центрів, інших суб'єктів молодіжної роботи»;

2) абзац п'ятий пункту 5 частини першої статті 25 Основ законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 23, ст. 121; 2014 р., № 20-21, ст. 712) викласти в такій редакції:

" дотація роботодавцю для працевлаштування безробітних молодих громадян";

3) розділ VII Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 22, ст. 171 із наступними змінами) доповнити статтею 30 такого змісту:

«Стаття 30. Дотація роботодавцю для працевлаштування безробітних молодих громадян

1. Фонд може надавати роботодавцям дотацію для працевлаштування безробітних молодих громадян, у тому числі на перше робоче місце, у розмірі витрат на заробітну плату прийнятих за направленням державної служби зайнятості молодих громадян віком до 29 років включно, але не вище за середній рівень у галузях національної економіки відповідної області, у розрахунку на рік.

2. Можливості та обсяги надання дотацій визначаються правлінням Фонду, виходячи з фінансового стану Фонду. Загальний обсяг дотації роботодавцю не може бути менше за 50 відсотків фактично здійснених витрат на заробітну плату прийнятих за направленням державної служби зайнятості молодих громадян віком до 29 років включно.

3. Порядок надання роботодавцю дотації для працевлаштування безробітних молодих громадян, у тому числі на перше робоче місце, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері зайнятості населення, за погодженням з правлінням Фонду»;

4) у Законі України «Про бібліотеки і бібліотечну справу» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 23, ст. 177; 2009 р., № 39, ст. 557):

а) частину першу статті 20 після абзацу десятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«створювати молодіжні центри, організовувати роботу молодіжних просторів, залучати суб'єктів молодіжної роботи до здійснення молодіжної роботи на базі бібліотек».

У зв'язку з цим абзац одинадцятий вважати абзацом дванадцятим;

б) частину першу статті 25 викласти в такій редакції:

«Громадяни та їх об'єднання мають право брати участь у фінансуванні та реалізації програм розвитку бібліотечної справи, підтримці творчих починань у діяльності бібліотек, в тому числі щодо організації роботи молодіжних просторів (виокремлений читальний зал, кімната або її частина) для здійснення молодіжної роботи, вирішенні соціальних і побутових проблем бібліотечних працівників. Це право реалізується шляхом створення читацьких рад бібліотек, благодійних організацій, розвитку спонсорства, меценатства, інших форм благодійництва»;

5) у Законі України «Про позашкільну освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 46, ст. 393; 2017 р., № 38-39, ст. 380):

у статті 16:

у частині третій слово «організацій» замінити словом «об'єднань»;

частину 5 викласти в такій редакції:

«5. Заклади позашкільної освіти можуть використовувати типові освітні програми або розробляти свої освітні програми на основі типових освітніх програм, створювати молодіжні центри, організовувати роботу молодіжних просторів, залучати суб'єктів молодіжної роботи до здійснення молодіжної роботи на базі закладів позашкільної освіти».

доповнити частину 9 абзацом 2 такого змісту:

«Заклади позашкільної освіти можуть залучати молодіжні та дитячі громадські об'єднання, молодіжні центри, молодіжних працівників тощо до участі у розробці навчальних та освітніх програм».

б) у Законі України «Про культуру» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 24, ст. 168 із наступними змінами):

а) у частині першій статті 3:

в абзацах восьмому і десятому слово «юнацтва» замінити словом «молоді»;

доповнити абзацом сімнадцятим такого змісту:

«сприяння створенню молодіжних центрів на базі закладів культури з метою забезпечення змістовного та якісного дозвілля дітей та молоді»;

б) в абзаці четвертому частини другої статті 4 та частині четвертій статті 20 слово «юнацтва» замінити словом «молоді»;

7) у частині другій статті 8 Закону України «Про громадські об'єднання» (Відомості Верховної Ради України, 2013, № 1, ст.1):

після слів «громадської спілки» доповнити словами «крім молодіжної та дитячої»;

доповнити другим реченням такого змісту:

«Вік членів молодіжної, дитячої спілки визначається її статутом у межах, встановлених законом».

8) у статті 1 Закону України «Про зайнятість населення» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 24, ст. 243; 2019 р., № 30, ст. 119):

у пункті 10 частини першої цифри «35» замінити цифрами «29»;

у частині другій слова «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» замінити словами «Про основні засади молодіжної політики».

9) частину другу статті 3 Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 34, ст. 1173) доповнити пунктом 4 такого змісту:

«4) проектів, що реалізуються Українським молодіжним фондом, у порядку, встановленому Законом України "Про основні засади молодіжної політики».

10) у статті 15 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 4, ст. 25)

частину другу після абзацу шостого доповнити новими абзацами сьомим та восьмим такого змісту:

«молодіжні та дитячі громадські об'єднання, що протягом останніх двох років, що передують року звернення, співпрацюють з органами державної влади та/або органами місцевого самоврядування щодо виконання державних, регіональних, місцевих та інших програм у сфері молодіжної політики;

молодіжні центри, що є неприбутковими установами державної та комунальної форми власності»;

абзац другий частини третьої після слів «громадським організаціям ветеранів» доповнити словами «молодіжним та дитячим громадським об'єднанням, молодіжним центрам»;

4. Кабінету Міністрів України:

протягом шести місяців з дня опублікування цього Закону підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

протягом трьох місяців з дня опублікування цього Закону:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Народні депутати України